

Sk

1.

2728

Uppf. Inez Olsson
Närvar

Willand 2/1

Willand Värsta 1:a

Bar. Nils Mattsson
7. 1876 i W Wärsta

1930

Örsmittul. väsen

När några skulle låna spela
skulle väcken låna dom. De said mere vid ett väcken
drag och spelade. Sedan kunde de spela, så både
stolar och bord hoppade.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Örsmittul. väsen

Wäcken som
läroämne för
Spelväsen.

~~Örnvald~~

Örnvald

vara

Örnvald
Örnvald

Örnvald

Örnvald

Örnvald
Örnvald

Örnvald
Örnvald

Örnadurligt väsen

En skomakare i Wänga lusk en gång
 var't ö jurtat i Öppnansens själva julafton. När han
 gick hem, visade han ö trallade nu vittanuat. Rätt
 som det var, lördet han några bredde se, som trallade
 ö visade likadant. Främlingen gick med honom
 hem, och skomakaren lovade honom en snyp. När de
 kom hem, stå' Mor ö kolte gröt. Hon försto, att de
 var nåt gale ö gubben böjde med att ana oråd.
 När han gick honom en snyp, som han lovade, ö fänching
 en skalle te ö gå kiöt Mor upp till förklädesband
 ö förklätt flög med honom, när han gick.

Örnadurl. väsen

Hjärelev.

4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2728

Övernaturligt väsen.

4

Övernaturl. väsen

Sven Oredzon skulle gå till Tågert
en morgon, ö som han hade lämnat i går, så följde
han på sig i vägen vid 4-tiden. Han hade ett par
te i följe med sig. Rätt många di ginge, så tog
en av hans följeslagare honom i armen. Han
tallade sen, om, att han hade sett en stor svart hund
gå i följe med honom ett långt stycke.

Svart hund.

Örnaturligt väsen.

Sven Melngrens var festade mycket,
och hansa mor hällde be' må' en annan. En gång
nå' morne inte va' hemma, fute då' et sällskap och
söpo däsamma. Sven kallades av fadern at gå med
till åw ö' tvätta pävor ö' seu koka done. När han
va' nere vid åw, såg han en stor svart hund med
stora eldågon, som stod ö' tittade på honom. När han
gick hem, gick hunden ätte och gick må' in
i stuan ö' lå' sig under bordet, där fylle hummar
satt. Lusen av dem så' hundens. Pojken gick ut i
köket må' pärona, ö' när han kom in igen en'
hundens församma.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2728

5

Örnaturl. väsen

Svart hund.

Örnadurligt väsen
Orla Sven satte sig spelade talva på ett
ställe i Skånsnäs. Det blev sent,innan han gick hem.
Så på vägen satt en gubbe på ett gårde. Han
igenkände gubben i en som dött för ett par år
sen. När han gick ett stycke, vände han se om för sig.
Se, om han var där. Då så' han honom strax bakom sig,
och sen satte han sig på honom, och det blev så förfä-
rligt tungt att gå. Vid stora väj slapp han honom,
och då blev det lätt att gå.

Övernaturligt väsen

En pojke från Vidskult hade lejt till ryktare i Nytebo. Han blev illa sjuk & fick lunginflammation. Nytebo August skulle vara till stam, och pojken bad honom att köpa medicin till sig, vilket han gjorde. När han kom hem, hade pojken blivit sämre & efter några dagar dog han. Han lades ned på kisten & bräddflov på i kirkistam & begravdes i församling. Men i Nytebo blev det inte ro för pojken. Han visade sig varandra kvällen, & många gånger såg honom gå med rasla steg upp till Nytebo. August blev illa vid det och kunde ej sova på nätterna. En gång när det var kylan i Nytebo, så var det en som hade lånat bän. Han fick en så'n pålig tandvärk & gick ut ett tag. Han visste den här ryktaren & i ett tag gick tandvärken över & han har aldrig haft ont i tänderna sen. Samtidigt gick Nytebo August till prästen & frågade honom om de skulle göra för & ja för pojken. Prästen sa

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2728

7

Övernaturl. väsen

Gengångare.

åt dem att köpa den medicin, som H. hade
glömt, när han var i staden den gången. Medicinen
skulle de hitta på pojkenes grav. De gjorde så,
och sen dess har de aldrig varit av något sätt i
Nytelvdal.

Övernaturliga väsen

Han gulle i Mariavik hade varit i kyrkan på
 Söndagsfrimiddagen, och eftersom han hade långt fram till byn
 så handlade han och betalte skeden, men han var där
 den gången. När han var på hemvägen, var det en skjut,
 som hann upp honom, som såg fira och blanke ut.
 Han blev bjuden på skjut och åkte ett långt stycke.
 Han förstod excellent vad som var, och det var rätt med
 det okända, och han bad många människor att få stiga
 på av, och han fick det också. Dile veta sin han hade
 stigit av, så ködde skjutaren på att vara i sjön och för-
 svann där. När han kom av, märkte han, att han äht långt
 förbi hemmet och fick gå längre än han fått om han äht äht.
 Han förstod sen vilka han äht var: "Höjone troll". De hade
 varit i gästst Blåhullet i Wänera och var där på hemvägen.

Tecken och tydor.

Stykeboden Jon hade en fästare i
Sillebodan. Han var sjuk, ö han sa' ö sig om hemme
flera gånger. En kväll, när han var på vägen dit,
nötte han plötsligt fyra kecklar, som bar liket av
hans fästare på en bär. Han förstod då genast att
fästaren hade dött, vilket han ju också fick veta,
när han kom fram.

Tecken ö tydor.

Johannes.

Högtid.

Jag minns ett bröllop i Sälkesbota, som varade i fyra dagar. Det var tre flickor, som gifte sig på en gång. Den ena bli gift till Lummela, den andra till Kikelstorp och den tredje skulle köpa uppåt skogarna. Den sista hade två fastmän föresten, men hon lyckades rymma från den ene av dem. Men när hennes brudgumman skulle rida med spelmännen och det öfriga sällskapet upp i marken, stupte han av hästen och dog på fläcken. Så det blev bara dubbelbröllop den dagen. Bröllopet varade som sagt i fyra dagar, till 2 à 3 tiden på natten var gång. Det var rida mycket gästerna finge svara för

Högtid.

Bröllop.

kl. 7 på morgnarna, kommo spelvännen ö-
 viktta folket i gästerna bönkring, och dröble
 en stor skara, som saulade i bröllopsgård. De fick
 ha duktigt med förmög med sig, om de skulle vara
 villesna. När brudparet skulle till Vänga kyr-
 ka så var den ridare, och förordade redt långt
 före. Många stodo avlossade för brudparet.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

2728

12

2728

13

Sjukdom

Tre blad (en väst mindre än padd-
bla') botade med magkatarr. De torkades på kabel-
ugnen, sen kokte man vatten o öste på dem o
drack det.

Sjukdom

Magkatarr.

Sjukdom.

De skulle smija vätorna ut
Stult fläsk och sedan kasta det på ett ställe, dit
de aldrig kom.

eller kunde man påbåsa lika många ätter,
som man hade vätor och så kasta dem över
huvudet och i en brunn.

Sjukdom.
Vätor.